

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

Simile omnino prioribus dubiis est de juvene & sene in ordine ad jejunium servandum vel non servandum : quod si juvenis verè dubitet, an expleverit annum vigesimum primum, non tenetur jejunare, quia libertas est in possessione. E contra senex dubitans, an expleverit sexagesimum annum, tenetur ad jejunium; quia in hoc possessionem habet lex certa jejunii : patet ex dictis.

CONFERENCE XXXIX.

53. **Q**uia iterum aliud est dubium *obligationis contractæ* : ut si quis voveat aliquid, & dubitet, an se obligaverit sub mortali, an verò sub veniali tantum; aliud *dubium solutionis factæ*, ut si quis habeat plura debita, unum onerosum, alterum gratuitum, & facta aliquali solutione dubitat, an solutio illa sit debiti gratuiti vel onerosi; resolvendum hic est pro utroque

RESOLUTIO : In utroque dubio scil. *obligationis contractæ & solutionis factæ* (consideratis omnibus & nullo obstante) præsumendum est id, quod dubitanti favorabilius, seu minus onerosum est. Ratio est : quia favores sunt ampliandi & odiosa restringenda : & in dubio nemo præsumitur se velle gravare. Atque hinc

I. Quandocunque possessio non stat pro verbis voti, tenetur vovens in dubio ad id, quod minus est. Ita *Sanch. l. 4. moral. c. 6. n. 86.* Quare vovens aliquid, & dubitans, an sub mortali vel veniali tantum se voluerit obligare, (si neque ex vi verborum, neque ex quantitate materiæ dijudicari certò possit) censendus est se obligasse tantum sub veniali.

II. Item

II. Item qui vovit Rosarium, dubius, an integrum 15. decadum, tenetur solum ad minus 5. vel 6. decadum; quia hæc etiam vocantur communiter Rosaria B. Virginis. Ita *Suar. tom. 2. l. 4. c. 8. n. 5. Laym. Dian. & alii apud ipsos.* III. Item, ait Sanch. si quis vovit orationem vel eleemosynam simpliciter, satisfacere, si oret unum *Pater & Ave:* aut det unum obulum: excipit tamen noster *Patrit. hic n. 89.* Nisi tam modicum dare dedecet personam dantis. IV. Qui certus est se vovisse Religionem, dubitat autem, an Religionem in communi, an verò certam in particulari, potest ingredi quamlibet; quia possessio stat pro libertate quoad electionem. V. Item si dubitet, an promiserit solum ingredi, an etiam profiteri, satisfacit ingrediendo; quia votum in dubio obligat ad id, quod minus est, *Suar. cit. c. 8. n. 7.*

VI. Scis te vovisse castitatem, sed immemor verborum suorum dubitat, an promiserit castitatem perpetuam, an verò temporalem tantum usque ad tempus opportunum conjugii, potes eligere quod minus est, & tempore opportuno contrahere matrimonium. *Sanch. l. 4. c. 16. a n. 16.*

VII. Vovisti te non amplius tacturum mulierem, dubitas autem an id intellexeris de tactu fornicario tantum, an verò etiam de conjugali, non teneris abstinere à nuptiis; quia rursus possessio stat libertate. *Sanchez. l. 2. de Matrim. Disp. 41. n. 33.*

De Dubio Solutionis factæ.

VIII. Illud dubium prius extinguatur, quod magis gravat debitorem, utpotè onerosum prægratuito;

tuito: nomine proprio contractum præ alieno nomine contracto: id, pro quo currit interesse præ mero mutuo. IX. Canonicus toto anno Officium canonicum recitare neglexit, & ideo ad pias causas trecentos aureos restituere jubetur Confessario: respondet se, quamvis hujus obligationis immemorem ante paucos dies Ecclesiæ donasse statuat argenteam, quæ trecentis & amplius æstimetur aureis; non desunt DD. qui eum satisfecisse sentiunt; tum quia videtur esse virtualis intentio omnium dantium eleemosynam satisfaciendi per eam suis obligationibus, quas suis negligentis contraxerunt; tum etiam quia leges Ecclesiasticæ benignè interpretari debent. Ita Laym. cum Diana & aliis. Porro intelligenda est hæc doctrina de obligatione restituendi pro horis omni contracta ante talem indifferentem solutionem, non verò postea contrahenda: est enim hæc expressa inter damnatas ab Alexandro VII. propositio: *Restitutio fructuum ob omissionem Horarum suppleri potest per quascunque eleemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.*

CONFERENTIA XL.

§4. Superior dubitat, an causa dispensandi sit iusta, & sufficiens, an possit nihilominus dispensare? R. affirmative: Ratio est; quia declinandum est ad clementiorem partem: idque exigit bonum & suave regimen Ecclesiæ: vix enim unquam Superior vel Confessarius privilegiatus auderet dispensare, si potestas dispensandi ad certos tantum casus extenderetur. Similiter quando dubita-